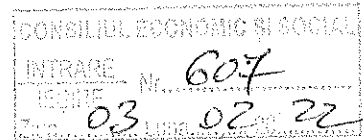

EXPUNEREA DE MOTIVE

Legea nr. 554/2004 reprezintă cadrul legal în vigoare, în materia contenciosului administrativ, care generează o serie de principii și reguli imperative privind importanța și obligativitatea respectării accesului liber la justiție a fiecărui cetățean și de soluționare a problemelor litigioase, atunci când un drept subiectiv sau un interes legitim au fost lezate de o autoritate sau instituție publică (centrală sau locală).

În concret, prezenta propunere legislativă are ca scop general înlocuirea căii de atac a recursului cu cea a apelului din Legea nr. 554/2004, în contextul garantării egalității de șanse în materia administrării și contestării probelor în fața instanțelor de contencios administrativ.

Din aceste considerente, prima modificare legislativă propusă a art. 20 are ca obiectiv înlocuirea căii de atac a recursului cu apelul, scopul final fiind facilitarea actului de justiție și crearea unui cadru accesibil de atacare a hotărârii pronunțate de instanța de fond, corelativ cu menționarea acestui aspect la art. 10 privind competența instanțelor.

Oportunitatea acestei modificări vizează eliminarea limitelor de contestare a hotărârilor judecătorești, în materia contenciosului administrativ, doar pentru aspecte procedurale, specifice recursului, oferind posibilitatea încuviințării unui număr relevant de probe necesare judecării eficiente a cauzelor.

Astfel, conform Deciziei ÎCCJ (RIL) nr. 9 din 30 martie 2020 referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în materia căii de atac a apelului, noțiunea de probă este redefinită, fiind acceptate „atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea”.¹

În completare, propunerea de modificare a art. 20 alin. (1) și (2) a termenului specific căii de atac a apelului are ca scop asigurarea unui cadru egal și transparent, reclamantul având posibilitatea, într-un termen real, de a depune la dosar probele

¹ <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/227030>

nepropuse în fața primei instanțe, a probelor noi sau a probelor tardiv propuse în cadrul instanței de fond. Această modificare legislativă implică o rejudicare a cauzei, imperios necesară în contextul raporturilor juridice inegale între cetățeni, ca reclamant, și autoritățile sau instituțiile publice, în calitate de pârâți. Cu privire la modificarea alin. (3) al articolului 20, scopul acestei propuneri confirmă compatibilitatea căii de atac a apelului cu materia contenciosului administrativ, prin responsabilizarea instanței de apel de a rejudeca complet cauza sau de a administra noi probe, în situația în care, din starea de fapt, rezultă necesitatea acestui aspect și de a garanta principiile contradictorialității și a dreptului la apărare în cadrul proceselor de contencios administrativ.

Nu în ultimul rând, propunerea de modificare legislativă a articolului 20, prin care calea de atac în materia contenciosului administrativ este apelul, reprezintă o măsură ce asigură administrarea corectă și echitabilă a probelor, având ca scop final echilibrul interesului public și a garantării respectării drepturilor subiective individuale ale fiecărui cetățean în materia contenciosului administrativ.

În privința propunerii de modificare a **art. 25 alin. (3)**, scopul intervenției legislative este acela de a uniformiza soluționarea litigiilor în căile de atac, evitând aplicabilitatea restrictivă a recursului în materia executărilor silite, atunci când instanța va stabili, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației. Prin stabilirea apelului drept cale de atac ordinară, legiuitorul român va asigura posibilitatea readministrării probelor sau a administrării probelor noi în stabilirea cuantumului prejudiciului, fiind garantate în cadrul procesului atât legalitatea, cât și temeinicia. În mod excepțional, în ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 24 alin. (3), calea de atac va rămâne tot Recursul, așa cum este reglementat în prezent, în considerarea și a prevederilor art. 906 Cod civil, care prevede garanții procesuale (alin. (5) al art. 906 Cod civil) pentru debitorul obligației.

Având în vedere argumentele prezentate, înaintez Parlamentului României, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă.

Inițiatori:

Gabriel Andronache, deputat PNL

Ioan Cupșa, deputat PNL

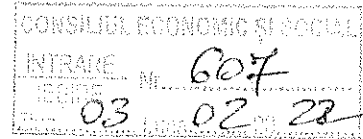
Radu Marin MOISIN, deputat PNL

RIS JAKOS DEPUTAT PNL

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senat

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 554/2004
a contenciosului administrativ**

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

Art.I

1. La articolul 10 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10: Instanța competentă

(2) Apelul împotriva sentințelor pronunțate de tribunalele administrativ-fiscale se judecă de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, iar apelul împotriva sentințelor pronunțate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel se judecă de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

2. Conținutul art. 20 se va modifica și va avea denumirea **Apelul, cu următorul cuprins:**

„(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu apel, în termen de 30 de zile de la comunicare. Hotărârile date în apel nu sunt supuse recursului.

(2) Apelul suspendă executarea și se judecă de urgență.

(3) În cazul admiterii apelului, instanța de apel, schimbând sentința, va rejudeca litigiul în fond. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată atât la

administrarea probelor, cât și la dezbateră fondului, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță. În cazul în care judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbateră fondului, instanța de apel, anulând sentința, va rejudeca litigiul în fond. (4) Instanța de apel poate admite atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și probele care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea.”

3. Alineatul (3) al art. 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Hotărârile pronunțate în condițiile art. 24 alin.(3) sunt supuse recursului, în termen de 5 zile de la comunicare. Hotărârile pronunțate în condițiile art. 24 alin.(4) sunt supuse apelului, în termen de 5 zile de la comunicare. Hotărârile date în apel nu sunt supuse recursului.”

Art.II Prevederile prezentei legi se aplică la judecarea în calea de atac a acțiunilor soluționate prin hotărâri pronunțate în primă instanță după data de 01.09.2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 76 alin (1) din Constituția României republicată.

Președinte Camera Deputaților
Marcel Ciolacu

Președintele Senatului
Florin Cîțu